

ความรู้เบื้องต้นกฎหมายเกี่ยวกับการ ประกอบวิชาชีพเวชกรรมและการต่อสู้คดี

นพ.พินิจ หิรัญโชติ ๐๘๑-๘๔๗-๓๗๒๗

E-mail : pinit_nkp@hotmail.com

ID Line : pinithirunyachote หรือ หมายเลขโทรศัพท์

กรรมการแพทยสภา โดยการเลือกตั้ง ๘ สมัย

กรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

ที่ปรึกษากรรมการสาธารณสุข สนช.

ผอ.รพ.สมุทรสาครคนที่ ๗ (๒๕๓๙-๒๕๔๕)

ผอ.รพ.นครปฐมคนที่ ๑๒ (๒๕๔๕-๒๕๕๒)

วันศุกร์ที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ประวัติการศึกษา

นพ.พินิจ หิรัญโชติ

คุณวุฒิ	สถานที่ศึกษา	พ.ศ.
๑. แพทยศาสตรบัณฑิต	คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล	๒๕๑๕
๒. วุฒิบัตรศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์	คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล	๒๕๑๙
๓. นิติศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	๒๕๓๑
๔. รัฐศาสตรมหาบัณฑิต(บริหารรัฐกิจ)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๒๕๓๗
๕. นักบริหารสาธารณสุขชั้นสูง รุ่น ๑๑	กระทรวงสาธารณสุข	๒๕๓๘
๖. ประกาศนียบัตรกฎหมายมหาชน	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๒๕๔๕
๗. ประกาศนียบัตรหลักสูตรการบริหาร ภาครัฐและกฎหมายมหาชน รุ่น ๔	สถาบันพระปกเกล้า	๒๕๔๘
๘. ประกาศนียบัตรหลักสูตรวิชาว่าความ แห่งสภานายความ	สำนักฝึกอบรมวิชาว่าความ แห่งสภานายความ	๒๕๔๙

ประวัติการศึกษา

นพ.พินิจ หิรัญโชติ

คุณวุฒิ	สถานที่ศึกษา	พ.ศ.
๙. อบรมประกาศนียบัตรการพัฒนาทักษะ และแนวคิดพื้นฐานการไกล่เกลี่ยด้านสธ.ด้วยสันติวิธี รุ่นที่ ๕	ศูนย์สันติวิธีสาธารณสุข สำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข	๒๕๕๐
๑๐. ประกาศนียบัตรชั้นสูงการพัฒนาศักยภาพนักเจรจาไกล่เกลี่ยคนกลางด้านการแพทย์และสธ. รุ่น ๕	ศูนย์สันติวิธีสาธารณสุข สำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข	๒๕๕๐
๑๑. บริหารธุรกิจบัณฑิต(การบัญชี)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	๒๕๕๑
๑๒. บริหารธุรกิจบัณฑิต(การเงินการธนาคาร)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	๒๕๕๔
๑๓. ประกาศนียบัตรหลักสูตรกรม.ปค.และวิธีพิจารณาคดีปค.ตามมาตรฐานก.ศป.รับรอง	ศาลปกครอง	๒๕๕๖

ประวัติการศึกษา

นพ.พินิจ หิรัญโชติ

คุณวุฒิ	สถานที่ศึกษา	พ.ศ.
๑๔. ประกาศนียบัตร หลักสูตรผู้ประกอบการ อสังหาริมทรัพย์	CRE-KU	๒๕๕๖
๑๕. ประกาศนียบัตร หลักสูตรธรรมาภิบาล สำหรับผู้บริหารการแพทย์รุ่นที่ ๑	สถาบันพระปกเกล้า	๒๕๕๖
๑๖. อบรมหลักสูตรกฎหมายวางแผนภาษีชั้นสูง	สภาทนายความ	๒๕๕๗

ประวัติการทำงาน

นพ.พินิจ หิรัญโชติ

ตำแหน่ง	ปี พ.ศ.
๑. หัวหน้ากลุ่มงานศัลยกรรมออร์โธปิดิกส์	๒๕๑๙-๒๕๓๒
๒. หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุการแพทย์	๒๕๒๘-๒๕๓๒
๓. รองผอ.ฝ่ายการแพทย์โรงพยาบาลนครปฐม	๒๕๓๒-๒๕๓๙
๔. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมุทรสาคร คนที่ ๗	๒๕๓๙-๒๕๔๕
๕. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลนครปฐม คนที่ ๑๒	๒๕๔๕-๒๕๕๒
๖. ประธานชมรม รพศ./รพท.	๒๕๔๓-๒๕๔๔
๗. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านสาธารณสุขของ กต.ตร จ.นครปฐม	๒๕๕๒-๒๕๕๓
๘. ประธานชมรมบัณฑิต มสธ. จ.นครปฐม	๒๕๕๓-๒๕๕๕
๙. คณะกก.ควบคุมคุณภาพมาตรฐานและบริการสธ.	๒๕๕๖-๒๕๕๘

(พ.ร.บ.หลักประกันสุขภาพแห่งชาติฯ พ.ศ. ๒๕๔๕)

ประวัติการทำงาน

นพ.พินิจ หิรัญโชติ

ตำแหน่ง	ปี พ.ศ.
๑๐. ประธานมูลนิธิพัฒนาโรงพยาบาลนครปฐม	๒๕๔๖-๒๕๕๗
๑๑. ประธานมูลนิธิคนไข้อนาถาโรงพยาบาลนครปฐม	๒๕๕๒-๒๕๕๗
๑๒. ที่ปรึกษากรรมการสาธารณสุขของวุฒิสภา	๒๕๕๒-๒๕๕๗
๑๓. กรรมการแพทยสภา (โดยการเลือกตั้ง ๘ สมัย)	๒๕๔๔-๒๕๕๘
	๒๕๖๐-๒๕๖๒
๑๔. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	๒๕๕๒-ปัจจุบัน
๑๕. กรรมการกลางของแพทยสมาคม	๒๕๕๒-ปัจจุบัน

ประวัติการทำงาน

นพ.พินิจ หิรัญโชติ

ตำแหน่ง	ปี พ.ศ.
๑๖. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ตามพ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕	๒๕๕๔-ปัจจุบัน
๑๗. ที่ปรึกษาคณะกรรมการสาธารณสุข สนช.	๒๕๕๘-ปัจจุบัน
๑๘. อนุกรรมการสาธารณสุขด้านบริการ สปช.	๒๕๕๘-ปัจจุบัน

หัวข้อบรรยาย

๑. ตัวอย่างคดีเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
๒. ความรู้เบื้องต้นกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพเวชกรรมและการต่อสู้คดี
๓. สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกแพทยสภา

หมายเหตุ : ๑. PowerPoint ความรู้เบื้องต้นกฎหมายเกี่ยวกับการ

ประกอบวิชาชีพเวชกรรมและการต่อสู้คดี (จำนวน ๖๐ สไลด์)

๒. เอกสารแนบท้าย

๑. ตัวอย่างคดีเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

๑.๑ คดีแพ่ง : ความผิดการแต่กำเนิด

๑.๒ คดีอาญา : ประมาท

๑.๓ คดีหลักประกัน : ขอรับเงินช่วยเหลือเบื้องต้น

๑.๔ คดีจริยธรรม

(๑) มาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๒) ไม่เคารพกฎหมายบ้านเมือง

(๓) มาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรมและดำรงตนไม่สมควรในสังคม
โดยธรรมและไม่เคารพกฎหมายบ้านเมือง

๑.๑ คดีแพ่ง : ความผิดก้ำกึ่ง

๑) โจทก์ที่ ๑ คลอด โจทก์ที่ ๒ โดยโจทก์ที่ ๒ พิจารณาแต่ก้ำกึ่ง

โจทก์ทั้งสองฟ้องเรียกค่าเสียหายจากแพทย์ ในคดีคลอดพิจารณาแต่ก้ำกึ่ง ศาลพิพากษาให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

(๑) เนื่องจากศาลเห็นว่าการกระทำของแพทย์ เป็นการไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ต้องบอกกล่าวหรืออธิบาย ถือเป็นการละเว้นปฏิบัติหน้าที่ที่ต้องระวัง การกระทำดังกล่าวจึงต้องรับผิดชอบในเรื่องของการประมาทเลินเล่อ การที่โจทก์ที่ ๒ มีความผิด เปรียบได้กับทฤษฎีปฏิบัติ อันเกิดจากแพทย์เป็นผู้ทำ จำเลยจึงกระทำละเมิดต่อโจทก์ทั้งสอง

๑.๑ คดีแพ่ง : ความพิการแต่กำเนิด

(๒) การที่แพทยสภามีคำวินิจฉัยอย่างไร หากผูกพันศาลไม่ อีกทั้งคำวินิจฉัยของแพทยสภา มิได้มีการวินิจฉัยถึงความยินยอมที่ไม่ได้บอกกล่าว อันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของคนไข้ ที่จะได้รับการอธิบาย จึงไม่อาจนำมารับฟังได้เลย

หมายเหตุ : ดูเอกสารแนบท้าย ๑

(คดีแพ่ง ความพิการตั้งแต่กำเนิด คำพิพากษาศาลชั้นต้น ๒๕ ธ.ค. ๒๕๕๒)

๑.๑ คดีแพ่ง : ความพิการแต่กำเนิด

๒) โจทก์ฟ้องเรียกค่าเสียหายจากแพทย์ ในคดีที่โจทก์คลอดก่อนกำหนด และโจทก์สมองฝ่อเสียหาย พัฒนาการไม่ได้เหมือนเด็กปกติ และหูพิการไม่ได้ยินทั้งสองข้าง การกระทำของแพทย์และพยาบาลโรงพยาบาลของรัฐ เป็นความประมาทเลินเล่อ ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย จึงขอให้บังคับจำเลย ร่วมกันชำระเงินสองล้านบาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของเงินต้นดังกล่าว

๑.๒ คดีอาญา ความผิดต่อชีวิต: ประมาท

โจทก์ฟ้องแพทย์และพยาบาลรักษาพยาบาลภรรยาของโจทก์โดยประมาท เป็นเหตุให้ภรรยาของโจทก์ถึงแก่ความตาย

โจทก์ฟ้องให้แพทย์และพยาบาลรับผิด

๑. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ : ตั้วการ

๒. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๑ : กระทำโดยประมาททำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี และปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

๓. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๗ : ทอดทิ้งผู้ป่วย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑.๒ คดีอาญา ความผิดต่อชีวิต: ประมาท

๔. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๘ : ทอดทิ้งผู้ป่วยถึงแก่ความตาย หรือรับอันตรายสาหัส ต้องระวางโทษดังที่บัญญัติไว้ใน

มาตรา ๒๙๐ : มิได้เจตนาฆ่า แต่ทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้ นั้นถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๓ ปี ถึง ๑๕ ปี

มาตรา ๒๙๗ : ความผิดทำร้ายร่างกายจนเป็นเหตุให้ ผู้ถูกกระทำร้ายรับอันตรายสาหัส ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๖ เดือน ถึง ๑๐ ปี

มาตรา ๒๙๘ : ความผิดตามมาตรา ๒๙๗ ที่มีลักษณะประการ หนึ่งประการใดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘๙ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๒ ปี ถึง ๑๐ ปี

๑.๓ คดีหลักประกัน: ขอรับเงินช่วยเหลือเบื้องต้น

นาง ก ยื่นคำร้องแจ้งว่านาง ข มารดา ซึ่งมีสิทธิประกันสุขภาพ (๓๐ บาท) ได้มารักษาที่โรงพยาบาล ซึ่งเป็นหน่วยบริการตามพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติถึงแก่ชีวิต

คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีนี้เป็นความเสียหายเกิดจากการดำเนินไปตามพยาธิสภาพของโรค ดังนั้น จึงไม่เข้าเกณฑ์ที่จะได้รับเงินช่วยเหลือเบื้องต้น จึงมีมติไม่จ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้น

หมายเหตุ : ดูเอกสารแนบท้าย ๒

(ข้อบังคับคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการจ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้น กรณีผู้รับบริการได้รับความเสียหายจากการรักษาพยาบาล พ.ศ.๒๕๕๕)

๑.๔ คดีจริยธรรม

(๑)คดีเกี่ยวกับมาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

หลักกฎหมาย “ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมต้องรักษามาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรมในระดับที่ดีที่สุด สถานการณ์นั้นๆ ภายใต้ความสามารถและข้อจำกัดตามภาวะวิสัย และพฤติการณ์ที่มีอยู่”

หมายเหตุ : ดูเอกสารแนบท้าย ๕

(หมวด ๔ ข้อ ๑๕ แห่งข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ.๒๕๕๙)

๑.๔ คดีจริยธรรม

(๑)คดีเกี่ยวกับมาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

คดีตัวอย่างที่ ๑ : ผู้ร้องเรียนร้องว่า ได้รับการผ่าตัดดัดยกระดูกและเสริมหน้าอกที่โรงพยาบาลเอกชน หลังผ่าตัดพบว่า เกิดรอยแผลเป็นขนาดใหญ่ เหมือนรอยเย็บกระสอบรอบราวนมและหัวนม ขอให้แพทย์สภาตรวจสอบมาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรมของแพทย์ ผู้ถูกร้องเรียน

๑.๔ คดีจริยธรรม

(๑) คดีเกี่ยวกับมาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม.... เห็นว่า แพทย์ผู้ถูกร้องเรียนได้อธิบายถึงกระบวนการในการรักษาตลอดจนแผลผ่าตัดและแผลเป็นที่อาจเกิดขึ้นหลังผ่าตัดทุกราย และให้ผู้ป่วยตัดสินใจเองว่าสามารถยอมรับได้หรือไม่ แผลเป็นอาจจะนูนหรือไม่นูนขึ้นอยู่กับสภาพผิวหนังของผู้ป่วยเอง อาจต้องมาทำการรักษาต่อเนื่องภายหลัง ซึ่งผู้ป่วยรายนี้ได้รับทราบเรื่องลักษณะของแผลเป็นที่อาจเกิดขึ้น หลังผ่าตัดไม่ได้มีภาวะแทรกซ้อน ผู้ป่วยขาดการติดต่อ และไม่ได้มาแจ้งเกี่ยวกับแผลที่ใหญ่นูนขึ้น หากมาพบผู้ถูกร้องเรียนจะแนะนำวิธีการรักษาบาดแผลให้ดูดีขึ้น

๑.๔ คดีจริยธรรม

(๑) คดีเกี่ยวกับมาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

ประกอบกับราชวิทยาลัยศัลยแพทย์แห่งประเทศไทยมีความเห็นว่า แพทย์ผู้ถูกร้องเรียนได้ทำการผ่าตัดและให้การดูแลรักษาผู้ป่วยรายนี้โดยถูกต้อง เหมาะสมตามมาตรฐาน และแผลเป็นก็อาจเกิดขึ้นได้จากการผ่าตัดดังกล่าว จึง เชื่อได้ว่าแพทย์ผู้ถูกร้องเรียนได้ให้การรักษานี้เป็นไปตามมาตรฐานของ การประกอบวิชาชีพเวชกรรมในระดับที่ดีที่สุด สถานการณ์นั้นๆ ภายใต้ ความสามารถและข้อจำกัดตามภาวะวิสัยและพฤติการณ์ที่มีอยู่ แพทย์ผู้ถูกร ้องเรียนจึงมิได้ประพฤตินิดข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่ง วิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๔๙ หมวด ๔ ข้อ ๑๕ กรณีมาตรฐานการประกอบ วิชาชีพเวชกรรมจึงมีมติ คดีไม่มีมูล

๑.๔ คดีจริยธรรม

(๑) คดีเกี่ยวกับมาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

คดีตัวอย่างที่ ๒ : ผู้ร้องเรียนร้องว่าได้ไปรับการบำบัดที่ใบหน้าด้วยเครื่องไอออนโตที่คลินิกเวชกรรมเอกชนที่ศูนย์การค้า ภายหลังการบำบัดดังกล่าวปรากฏว่าผู้ถูกร้องเรียน ปวดแสบ ปวดร้อน และปวดกล้ามเนื้อทั่วร่างกายเหมือนถูกไฟดูดอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งมีอาการปวดศีรษะอย่างรุนแรงและแขนขาเริ่มอ่อนแรงมาจนถึงปัจจุบัน ขอให้แพทยสภาตรวจสอบมาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรมของผู้ถูกร้องเรียน

๑.๔ คดีจริยธรรม

(๑) คดีเกี่ยวกับมาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม... เห็นว่า ... แพทย์ผู้ถูกร้องเรียนได้อธิบายวิธีการและขั้นตอนการทำทริทเมนต์ให้ผู้ร้องเรียนทราบ โดยผู้ถูกร้องเรียนเป็นผู้ให้การรักษาแก่ผู้ร้องเรียนด้วยตนเองจนเสร็จสิ้นขั้นตอนการทำทริทเมนต์โดยผู้ร้องเรียนมิได้ทักท้วงหรือแสดงความไม่พอใจ

ประกอบกับราชวิทยาลัยอายุรแพทย์แห่งประเทศไทยให้ความเห็นว่า การทำทริทเมนต์ใบหน้าด้วยเครื่องไอออนโต ดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นวิธีการรักษาที่ได้มาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรม เนื่องจากไม่มีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันถึงประโยชน์ของวิธีดังกล่าว

๑.๔ คดีจริยธรรม

(๑) คดีเกี่ยวกับมาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

- อีกทั้งผู้ป่วยอาจได้รับความเสียหายอันเกิดจากกระแสไฟฟ้าของเครื่อง มีอาการเจ็บปวดหรือรอยไหม้ครอบบริเวณที่ทำการรักษา
นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาให้ความเห็นว่า เครื่องไอออนโตจัดเป็นเครื่องหรืออุปกรณ์บำบัดด้วยกระแสไฟฟ้าตรงไม่มีข้อชี้บ่งเพื่อลดอาการปวด ลดบวมหรือเพิ่มการไหลเวียนโลหิตเฉพาะที่

๑.๔ คดีจริยธรรม

(๑)คดีเกี่ยวกับมาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

ดังนั้นเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า แพทย์ผู้ถูกร้องเรียนอาจมีการกระทำผิดข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๔๙ หมวด ๔ ข้อ ๑๕ ซึ่งบัญญัติว่า “**ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมต้องรักษามาตรฐานของการประกอบวิชาชีพเวชกรรมในระดับที่ดีที่สุด**ในสถานการณ์นั้น ๆ ภายใต้ความสามารถและข้อจำกัดตาม **ภาวะ วิสัย และพฤติการณ์ที่มีอยู่**”

สมควรนำเข้าสู่กระบวนการสอบสวนต่อไปโดยยังไม่ถือว่าผู้ถูกร้องเรียนมีความผิดด้านจริยธรรมจึงมีมติ **คดีมีมูล**

๑.๔ คดีจริยธรรม

(๒) ดำรงตนไม่สมควรโดยธรรมและไม่เคารพกฎหมายบ้านเมือง

หลักกฎหมาย : ข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๔๙

หมวด ๒ ข้อ ๕ “ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมย่อมดำรงตนให้สมควรในสังคมโดยธรรมและเคารพต่อกฎหมายบ้านเมือง”

คดีตัวอย่าง : เจ้าหน้าที่สาธารณสุขได้รับร้องเรียนว่า มีคลินิกที่เปิดโดยผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม (นายแพทย์ ข) แต่ไม่มีแพทย์ผู้มีใบประกอบวิชาชีพเวชกรรมตรวจ จึงได้ส่งสายลับเข้าไปรับการรักษา หลังรับการรักษาและได้ใบรับรองแพทย์ ได้เข้าไปตรวจสอบ พบว่า แพทย์ (นาย ก) ที่ตรวจมิใช่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม โดยแพทย์เจ้าของคลินิกได้ให้การว่า ได้ไปทำธุระสำคัญต่างจังหวัดและได้แจ้งนาย ก แล้วว่า ห้ามเปิดสถานพยาบาลเด็ดขาด แต่นาย ก ฝ่าฝืนและทำการตรวจรักษาผู้ป่วยเอง ทั้งๆ ที่ไม่มีใบประกอบวิชาชีพเวชกรรม

๑.๔ คดีจริยธรรม

(๒) ดำรงตนไม่สมควรโดยธรรมและไม่เคารพกฎหมายบ้านเมือง

เจ้าพนักงานได้แจ้งข้อกล่าวหาแพทย์เจ้าของคลินิกเพื่อดำเนินคดีอาญาในความผิดฐานให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมทำการประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลตามมาตรา ๓๔(๑) และฐานไม่จัดให้มีผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลตลอดเวลาทำการตามมาตรา ๓๕(๑) แห่งพรบ. สถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ศาลแขวงได้พิพากษาว่า แพทย์เจ้าของคลินิกมีความผิดจริง ให้จำคุก ๑ ปี ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกรอลงอาญา ๑ ปี

๑.๔ คดีจริยธรรม

(๒) ดำรงตนไม่สมควรโดยธรรมและไม่เคารพกฎหมายบ้านเมือง

คณะกรรมการสอบสวน เห็นว่า นายแพทย์ ข ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาลได้ให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพทำการประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาล อันถือเป็นการดำรงตนไม่สมควรในสังคมโดยธรรมและไม่เคารพต่อกฎหมายบ้านเมือง ถือว่าเป็นความผิดตามข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๔๙ หมวด ๒ ข้อ ๕ ที่กำหนดว่า ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมย่อมดำรงตนให้สมควรในสังคมโดยธรรมและเคารพต่อกฎหมายบ้านเมือง คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นสมควรลงโทษ **พักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม นายแพทย์ ข เป็นเวลา ๑ เดือน กรณีไม่เคารพกฎหมายบ้านเมือง**

๑.๔ คดีจริยธรรม

(๓)คดีเกี่ยวกับมาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรม และดำรงตนไม่สมควรโดยธรรมและไม่เคารพกฎหมายบ้านเมือง

หลักกฎหมาย : ข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๕๙

(๑) หมวด ๔ ข้อ ๑๕ “ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมต้องรักษามาตรฐานการประกอบประกอบวิชาชีพเวชกรรมในระดับที่ดีที่สุด ในสถานการณ์นั้นๆ ภายใต้ความสามารถและข้อจำกัดตามภาวะวิสัยและพฤติการณ์ที่มีอยู่ ”

(๒) หมวด ๒ ข้อ ๕ “ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมย่อมดำรงตนให้สมควรในสังคมโดยธรรมและเคารพต่อกฎหมายบ้านเมือง”

๑.๔ คดีจริยธรรม

(๓)คดีเกี่ยวกับมาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
และดำรงตนไม่สมควรโดยธรรมและไม่เคารพกฎหมายบ้านเมือง

คดีตัวอย่าง : ผู้ร้องเรียน ร้องว่า แพทย์ผู้ถูกร้องเรียน (๑) ไม่ได้ปฏิบัติตามแนวทางให้การรักษาในสถานพยาบาลของราชการที่ผู้มีสิทธิเบิกตรงกับกรมบัญชีกลางต้องมาแสดงตนที่สถานพยาบาล (๒) ไม่มีหลักฐานเชิงประจักษ์ถึงข้อบ่งชี้ทางการแพทย์ในการใช้ยาปฏิชีวนะ ยาแก้ไอ เป็นเวลานานๆ และไม่สามรถชี้แจงถึงความสมเหตุสมผลของการจ่ายยาในปริมาณที่มากๆ และซ้ำซ้อนระยะเวลา

๑.๔ คดีจริยธรรม

(๓)คดีเกี่ยวกับมาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
และดำรงตนไม่สมควรโดยธรรมและไม่เคารพกฎหมายบ้านเมือง

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม เห็นว่า
ประเด็นที่ ๑ ไม่ได้ปฏิบัติตามแนวทางให้การรักษาในสถานพยาบาลของ
ราชการที่ผู้มีสิทธิเบิกตรงกับกรมบัญชีกลางด้วยการแสดงตนที่สถานพยาบาล
ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกร้องเรียนได้ไปตรวจผู้ป่วยที่บ้าน แต่มีการบันทึกการตรวจ
และการจ่ายยาครบถ้วนประกอบกับคณะกรรมการสอบสวนของสถานพยาบาลของ
ราชการได้พิจารณาแล้วว่าผู้ถูกร้องเรียนไม่ได้ปฏิบัติตามแนวทางการให้การรักษาจริง
จึงได้ลงโทษ “ภาคทัณฑ์” จึงถือว่าแพทย์ผู้ถูกร้องเรียนไม่ดำรงตนให้สมควรในสังคม
โดยธรรมและไม่เคารพกฎหมายบ้านเมือง **ดังนั้นแพทย์ผู้ถูกร้องเรียนจึงประพฤติผิด**
ข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๔๙
หมวด ๒ ข้อ ๕ จึงมีมติคดีมีมูล

๑.๔ คดีจริยธรรม

(๓)คดีเกี่ยวกับมาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
และดำรงตนไม่สมควรโดยธรรมและไม่เคารพกฎหมายบ้านเมือง

ประเด็นที่ ๒ ไม่มีหลักฐานเชิงประจักษ์ถึงข้อบ่งชี้ทางการแพทย์ในการใช้ยา
ปฏิชีวนะ ยาแก้ไอเป็นเวลานานๆ และไม่สามารถชี้แจงถึงความสมเหตุสมผลของการ
จ่ายยาในจำนวนที่มากๆและซ้ำซ้อนระยะเวลา ข้อเท็จจริงพบว่าผู้ถูกร้องเรียนจ่ายยา
ที่ไม่เหมาะสม อาจเกิดอันตรายต่อชีวิตและร่างกายของผู้ป่วย หากรับประทานยาตาม
จำนวนที่สั่งจ่ายไปจริง ประกอบกับจ่ายยามากเกินความจำเป็นและซ้ำซ้อนระยะเวลา
ผู้ถูกร้องเรียนจึงให้การรักษาผู้ป่วยไม่ถูกต้องเหมาะสมตามมาตรฐานที่ดีที่สุด
ในสถานการณ์นั้นๆ ภายใต้ความสามารถและข้อจำกัด ตามภาวะวิสัยและพฤติการณ์ที่
มีอยู่ แพทย์ผู้ถูกร้องเรียนจึงประพฤตินิดข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษา
จริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๔๙ หมวด ๔ ข้อ ๑๕ จึงมีมติคดีมีมูล

๒. ความรู้เบื้องต้นกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบ วิชาชีพเวชกรรมและการต่อสู้คดี

๑. ก่อนการฟ้องร้อง
๒. เมื่อถูกฟ้องร้อง

๑. ก่อนการฟ้องร้อง ประกอบด้วย

- ๑.๑ การมีมนุษยสัมพันธ์ระหว่าง แพทย์ กับ ผู้ป่วย และญาติ
- ๑.๒ การปฏิบัติตาม พรบ.สถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๕๙) มีผลบังคับใช้วันที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙
- ๑.๓ การวินิจฉัยแยกโรค (**Differential Diagnosis**) การวินิจฉัยเบื้องต้น (**Provisional Diagnosis**) การวินิจฉัยสุดท้าย (**Final Diagnosis**) และการวินิจฉัยเจาะจง (**Definit diagnosis**)
- ๑.๔ การนัดหมายผู้ป่วยเพื่อติดตามผลการรักษาและกรณีแพ้ยา หรือโรคแทรกซ้อนจากการรักษา

๑.๑ การมีมนุษยสัมพันธ์ระหว่าง แพทย์ กับ ผู้ป่วย และญาติ

แพทย์ทุกท่านควรดูแล แนะนำและให้การ
รักษาพยาบาล ผู้ป่วยทุกรายและญาติเสมือนญาติของตน

๑.๒ การปฏิบัติตาม พรบ.สถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่
แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๕๙) มีผลบังคับใช้วันที่ ๒๑ ธันวาคม
พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่สำคัญ (ดาวน์โหลดได้ที่ www.ccme.or.th)

(๑) การกำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาล ค่ายาและเวชภัณฑ์ ค่าบริการทางการแพทย์
ค่าบริการอื่น

โทษ : จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) (ก) **การโฆษณาหรือประกาศอื่นใด** เกี่ยวกับการประกอบกิจการของสถานพยาบาล
ต้องได้รับการอนุมัติ....

โทษ : จำคุกไม่เกิน ๑ ปี และให้ปรับอีกวันละ ๑๐,๐๐๐ บาท นับแต่....

(ข) **การโฆษณาหรือประกาศอื่นใด**ชักชวน, เท็จหรือโอ้อวด เข้าใจผิด....
เกี่ยวกับการประกอบกิจการของสถานพยาบาล

โทษ : จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
และให้ปรับอีกวันละไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท นับแต่....

๑.๓ การวินิจฉัยโรค

- (๑) การวินิจฉัยแยกโรค (Differential Diagnosis)
- (๒) การวินิจฉัยเบื้องต้น (Provisional Diagnosis)
- (๓) การวินิจฉัยสุดท้าย (Final Diagnosis) และ
- (๔) การวินิจฉัยเจาะจง (Definit diagnosis)

หมายเหตุ : ดูเอกสารแนบท้าย ๓

๑.๔ การนัดหมายผู้ป่วยเพื่อติดตามผลการรักษา และกรณีแพ้ยาหรือโรคแทรกซ้อนจากการรักษา

เมื่อแพทย์ให้การรักษามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องนัดผู้ป่วยมาติดตามผลการรักษาอยู่เสมอ โดยเฉพาะในกรณีที่ให้การวินิจฉัยเบื้องต้นที่ไม่สามารถให้การวินิจฉัยที่แท้จริงได้ เพื่อติดตาม ประเมินผลว่า ผู้ป่วยได้รับการรักษาแล้วอาการดีขึ้นหรือไม่ ควรแนะนำให้ผู้ป่วยมาโรงพยาบาลทันที กรณี อาการไม่ดีขึ้นและเป็นเหตุฉุกเฉิน ตลอดจนอาการแพ้ที่เกิดจากยาที่รับประทาน ให้ปฏิบัติตามเสอนนี้เป็นกิจนิสัย ดังนั้น**การนัดหมาย** ผู้ป่วยดังกล่าวจึงเป็นประโยชน์สำหรับแพทย์อย่างยิ่งในการตอบปัญหาผู้ป่วยและ การ
ต่อสู้อดี

๒. เมื่อถูกฟ้องร้อง ประกอบด้วย

- ๒.๑ การกระทำของแพทย์ที่กฎหมายกำหนดว่าผิด
- ๒.๒ การร้องเรียนและการฟ้องคดี
- ๒.๓ คดีเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพ
- ๒.๔ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรับผิดชอบของแพทย์ในคดีต่างๆ
- ๒.๕ การเตรียมตัวและเตรียมใจเพื่อสู้คดี
- ๒.๖ โทษเกี่ยวกับความรับผิดชอบของแพทย์

๒.๑ การกระทำของแพทย์ที่ ก.ม.กำหนดว่าผิด

ประมวลกฎหมายอาญา

๑. ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย (ประมาท)
 - ๑.๑ มาตรา ๓๙๐ อันตรายแก่กายและจิต
 - ๑.๒ มาตรา ๓๐๐ อันตรายสาหัส
 - ๑.๓ มาตรา ๒๙๑ อันตรายทำให้เสียชีวิต
๒. ความผิดฐานทอดทิ้งเด็ก คนป่วยเจ็บหรือคนชรา (เจตนา)
 - ๒.๑ มาตรา ๓๐๗
 - ๒.๒ มาตรา ๓๐๘
๓. ความผิดฐานไม่ช่วยตามความจำเป็น (เจตนา) มาตรา ๓๗๔
๔. ใ้รับรองเท็จ (เจตนา) มาตรา ๒๖๙

๒.๒ การร้องเรียนและการฟ้องคดี

๒.๒ คดีเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพ มี ๕ คดี

๑. **คดีจริยธรรม** แห่งวิชาชีพเวชกรรมที่ผู้ป่วยหรือญาติร้องเรียนต่อ
แพทยสภาได้

๒. **คดีวินัย** จากการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการดูแลรักษาพยาบาลของแพทย์ใน
ระบบราชการที่ผู้ป่วยและญาติสามารถร้องเรียนต่อฝ่ายปกครองหรือหัวหน้า
ส่วนราชการได้

๓. **คดีหลักประกัน** สุขภาพแห่งชาติ ในกรณีที่ผู้ป่วยเป็นผู้ประกันสุขภาพ
ตามพระราชบัญญัติประกันสุขภาพแห่งชาติ เมื่อเกิดความเสียหาย
เกิดขึ้น จากการดูแลรักษาผู้ประกันสุขภาพดังกล่าวหรือญาติมีสิทธิ
การร้องเรียนต่อสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติและหน่วยรับ
เรื่องร้องเรียนได้

๒.๓ คดีเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพ มี ๕ คดี

๔. **คดีแพ่ง (คดีผู้บริโภคร)** ปัจจุบันเมื่อมีพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๕๑ ในกรณีที่ผู้ป่วยได้รับความเสียหายจากการดูแลรักษามักจะฟ้องแพทย์เป็นคดีผู้บริโภค ตามกฎหมายดังกล่าว ซึ่งเป็นคดีที่ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมศาลและภาระพิสูจน์จะตกแก่แพทย์ผู้เป็นจำเลย

๕. **คดีอาญา** ในกรณีการดูแลรักษาพยาบาลเกิดผลเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย ผู้ป่วย ทั้งที่เกิดอันตรายแก่กายและจิต อันตรายสาหัส หรือเสียชีวิต แพทย์ผู้ดูแลรักษา ต้องรับโทษทางอาญา แต่มีข้อยกเว้นเนื่องจาก ผู้ป่วยให้ความยินยอม หรือ รักษากรณีฉุกเฉิน แต่ข้อยกเว้นดังกล่าวไม่คุ้มครองแพทย์ที่ให้การดูแลรักษาพยาบาลที่ไม่ได้มาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

๒.๔ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรับผิดชอบของแพทย์ ในคดีต่างๆ

๑.กฎหมายหลัก

๒.กฎหมายวิธีพิจารณาคดี

หมายเหตุ : ดูเอกสารแนบท้าย ๔

รายละเอียดดูตารางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรับผิดชอบของแพทย์ในคดีต่างๆ (หน้า ๕-๗)

คดี	กฎหมายหลัก	กฎหมายวิธีพิจารณาคดี
๑.คดีจริยธรรม	<ul style="list-style-type: none"> - พรบ.วิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ - ข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๔๙ - พรบ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ 	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๔๘
๒.คดีวินัย	<ul style="list-style-type: none"> - พรบ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ - พรบ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ 	<ul style="list-style-type: none"> - กฎ ก.พ. ว่าด้วยวินัยข้าราชการ - กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

คดี	กฎหมายหลัก	กฎหมายวิธีพิจารณาคดี
๓.คดีหลักประกัน	<ul style="list-style-type: none"> - พรบ.หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ - พรบ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ 	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การร้องเรียน ฯ พ.ศ. ๒๕๔๗ - ข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวน ฯ พ.ศ. ๒๕๔๖ - ข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการอุทธรณ์ ฯ พ.ศ. ๒๕๔๙
๔.คดีแพ่ง	ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	<ul style="list-style-type: none"> - ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง - พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑
๕.คดีอาญา	ประมวลกฎหมายอาญา	ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมายเหตุ : ดูเอกสารหมายเลข ๕

๒.๕ การเตรียมตัวและเตรียมใจเพื่อต่อสู้คดี

๑) **จัดทำแฟ้มรวบรวมข้อเท็จจริง** ทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ โดยเรียงเอกสารเป็นลำดับ

หน้า

๑.๑ กรณีเกิดเหตุในโรงพยาบาลเดียว เช่น เหตุเกิดที่โรงพยาบาล ก. ตั้งแต่เริ่มการรักษาจนเกิดความเสียหาย

๑.๒ กรณีเกิดเหตุมากกว่า ๑ โรงพยาบาล เช่น เริ่มต้น โรงพยาบาล ก. เกิดความเสียหาย/โรคแทรกซ้อนไปรักษาต่อ โรงพยาบาล ข.....

๒) **ศึกษากฎหมาย** ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละคดี และปรึกษาแพทย์ผู้มีความรู้เกี่ยวกับคดีนั้น ๆ

๒.๕ การเตรียมตัวและเตรียมใจเพื่อต่อสู้คดี

๓) **จัดตั้งคณะทำงาน** เพื่อดำเนินการต่อสู้คดีต่างๆที่เกี่ยวข้อง ถ้าเป็นไปได้

ประธานคณะทำงานควรเป็นผู้อำนวยการสถานพยาบาล แพทย์ผู้เกี่ยวข้องกับคดี
ทุกท่าน ต้องให้ความร่วมมือในการให้ข้อเท็จจริงและร่วมต่อสู้คดี โดยมีที่ปรึกษา
กฎหมาย ทนายความ และควรปรึกษาพนักงานอัยการเป็นการเบื้องต้น (กรณี
โรงพยาบาลของรัฐ)

๔) **ปรึกษาและเตรียมแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ** ในคดีนั้นๆ เป็นการเบื้องต้น เกี่ยวกับ

ความเห็นทางวิชาการและเตรียมเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับคดี

๒.๕ การเตรียมตัวและเตรียมใจเพื่อต่อสู้คดี

๕) **ต้องเข้าต่อสู้ทุกคดี** ด้วยข้อเท็จจริงตามข้อ ๑ และข้อกฎหมายข้อ ๒ แม้ว่าจะมีกฎหมายคุ้มครองว่าแพทย์ไม่ถูกฟ้องให้ใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการละเมิดตามพรบ.ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ เนื่องจากผลของคดีดังกล่าว แพทย์ต้องถูกไล่เบียด ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ นอกจากนี้แพทย์อาจถูกดำเนินคดีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้อีก

๒.๕ การเตรียมตัวและเตรียมใจเพื่อต่อสู้คดี

๖) กฎหมายอื่นๆ ที่ควรทราบ

๖.๑ พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ (๕ หมวด ๘๗ มาตรา)

โดยเฉพาะหมวด ๒ คำสั่งทางปกครอง มี ๘ ส่วน ตั้งแต่มาตรา ๑๒-๖๓ รวม ๕๒ มาตรา กฎหมายดังกล่าวเป็นกฎหมายกลางที่กำหนดหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมและมีมาตรฐานในการออกคำสั่งทางปกครองเกี่ยวกับการพิจารณาในคดีจริยธรรม คดีวินัย และคดีหลักประกัน ซึ่งแพทย์สามารถใช้สิทธิในการอุทธรณ์หรือโต้แย้ง ในการอุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ที่ออกคำสั่ง หรือโต้แย้งคำสั่งดังกล่าว โดยฟ้องต่อศาลปกครอง

๒.๕ การเตรียมตัวและเตรียมใจเพื่อต่อสู้คดี

๖.๒ พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองพ.ศ.๒๕๔๒

(๕ หมวด ๑๐๗ มาตรา) โดยเฉพาะหมวด ๑ การจัดตั้งและเขตอำนาจศาลปกครอง

มาตรา ๗-๑๑ หมวด ๔ วิธีพิจารณาคดีปกครอง ส่วน ๑ การฟ้องคดีปกครอง มาตรา ๔๒-๕๓ ส่วนที่ ๒ การดำเนิน คดีปกครอง มาตรา ๕๔-๖๖ ส่วนที่ ๓ คำพิพากษาหรือคำสั่งคดีปกครอง มาตรา ๖๗-๗๕

- **ระเบียบที่ประชุมใหญ่**ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง

พ.ศ.๒๕๔๓ มี ๑๑๖ ข้อ

ในกรณีที่แพทย์หรือผู้เสียหายที่ได้รับคำสั่งของแพทยสภา คำสั่งในคดีวินัยหรือคำสั่งในคดีหลักประกัน หากไม่เห็นชอบกับคำสั่งดังกล่าว มีสิทธิฟ้องต่อศาลปกครองได้ภายใน ๙๐ วัน เพื่อให้ศาลพิจารณาเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๒.๖ โทษเกี่ยวกับความรับผิดชอบของแพทย์

- (๑) โทษทางจริยธรรม
- (๒) โทษทางวินัย
- (๓) โทษทางหลักประกัน
- (๔) ความรับผิดทางแพ่ง
- (๕) ความรับผิดทางอาญา

(๑) โทษทางจริยธรรม

- ๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- ๒) ภาคทัณฑ์
- ๓) พักใช้ใบอนุญาต ไม่เกิน ๒ ปี
- ๔) เพิกถอนใบอนุญาต

(๒) โทษทางวินัย

มาตรา ๑๐๐ โทษทางวินัยมี ๕ สถาน

๑. ภาคทัณฑ์
๒. ตัดเงินเดือน
๓. ลดขั้นเงินเดือน
๔. ปลดออก
๕. ไล่ออก

(๓) โทษทางหลักประกันทั่วไป

๑. คำสั่งเตือนให้ปฏิบัติโดยถูกต้อง
๒. ชำระค่าปรับทางปกครอง ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
๓. คืนเงินค่าบริการส่วนเกินหรือที่ไม่มีสิทธิเรียกเก็บพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี
๔. แจ้งสภาวิชาชีพเกี่ยวกับการกระทำผิดของผู้ประกอบวิชาชีพ
๕. ดำเนินการทางวินัยกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๕) ความรับผิดชอบทางแพ่ง

(๑.๑) หมวด ๑ ความรับผิดเพื่อละเมิด

ม. ๔๒๐ ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อทำต่อผู้อื่น โดยผิดกฎหมาย ให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใด ก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิด จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น

๔. ความรับผิดชอบทางแพ่ง

(๑.๒) หมวด ๒ ค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิด

มาตรา ๔๓๘ ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใด เพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์ และความร้ายแรงแห่งละเมิด

อนึ่งค่าสินไหมทดแทนนั้น ได้แก่ การคืนทรัพย์สินอันผู้เสียหายต้องเสียไปเพราะละเมิด หรือใช้ราคาทรัพย์สินนั้น รวมทั้งค่าเสียหายอันจะพึงบังคับให้ใช้เพื่อความเสียหายอย่างใดๆอันได้ก่อกำขึ้นนั้นด้วย

(๕) โทษทางอาญา

มาตรา ๑๘ โทษสำหรับลงแก่ผู้กระทำความผิดมีดังนี้

- (๑) ประหารชีวิต
- (๒) จำคุก
- (๓) กักขัง
- (๔) ปรับ
- (๕) ริบทรัพย์สิน

๓. สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกแพทยสภา

หมวด 2 สมาชิก

มาตรา 11 สมาชิกแพทยสภาได้แก่ผู้มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (2) มีความรู้ในวิชาชีพเวชกรรมโดยได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรในวิชาแพทยศาสตร์ที่แพทยสภารับรอง
- (3) ไม่เป็นผู้ประพฤติเสียหาย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
- (4) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุกในคดีที่คณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
- (5) ไม่เป็นผู้มีจิตพั่นเพื่อนไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดไว้ในข้อบังคับแพทยสภา

๓. สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกแพทยสภา

มาตรา 12 สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกมีดังต่อไปนี้

- (1) ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ขอหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ หรือขอหนังสือแสดงวุฒิอื่น ๆ ในวิชาชีพเวชกรรม โดยปฏิบัติตามข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการขึ้น
- (2) แสดงความเห็นเป็นหนังสือเกี่ยวกับกิจการของแพทยสภาส่งไปยังคณะกรรมการเพื่อพิจารณา และในกรณีที่สมาชิกร่วมกันตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไปเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับกิจการของแพทยสภา คณะกรรมการต้องพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เสนอทราบโดยมิชักช้า
- (3) เลือก รับเลือก หรือรับเลือกตั้งเป็นกรรมการ
- (4) มีหน้าที่ผดุงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพและปฏิบัติตนตามพระราชบัญญัตินี้

๓. สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกแพทยสภา

มาตรา ๑๓ สมาชิกภาพของสมาชิกย่อมสิ้นสุดเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการให้พ้นจากสมาชิกภาพ เพราะเห็นว่าเป็นผู้นำมา ซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามมาตรา ๑๑ (๓) หรือ (๔)

(๔) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑ (๑) (๒) หรือ (๕)

สวัสดี

“ แพทย์ควรศึกษาต่อเนื่อง
ทั้งวิชาชีพเวชกรรม
และกฎหมาย
เพราะจะเป็นการป้องกันแพทย์
จากการฟ้องร้องได้ ”

ดูเอกสารทั้งหมดได้ที่ www.ccme.or.th

